

Sygn. akt III AUz 58/12

POSTANOWIENIE

Dnia 23 sierpnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

	Przewodniczący:	<i>SSA Urszula Kocylowska</i>

po rozpoznaniu w dniu **23 sierpnia 2012 r.**

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **J. S.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J.**

o emeryturę pomostową

na skutek **zażalenia pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w J.**

od postanowienia Sądu Okręgowego w Krośnie zawartego w pkt. II wyroku z dnia 25 czerwca 2012 r. sygn. akt IV U 404/12

p o s t a n a w i a :

uchylić zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem zawartym w pkt. II wyroku z dnia 25 czerwca 2012 r. (sygn. IV U 404/12) Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krośnie rozstrzygając o kosztach prowadzonego postępowania w sprawie odwołania od decyzji organu rentowego, zasądził od pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w J.

na rzecz wnioskodawcy J. S., który w sprawie reprezentowany był przez kwalifikowanego pełnomocnika z wyboru, kwotę 1.180,50 zł. Jako podstawę prawną takiego rozstrzygnięcia Sąd Okręgowy wskazał art. 98 kpc.

Skarżąc powyższe postanowienie zażaleniem pozwany Zakład zarzucił, iż rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego w zakresie kosztów narusza art. 98 §4 kpc oraz §2

ust. 1 i 2 i § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

W uzasadnieniu skarżący naprowadził, iż stawka wynagrodzenia radcy prawnego nie

może być wyższa niż sześciokrotna stawka minimalna, która w sprawach o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego wynosi 60 zł.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia.

W odpowiedzi na zażalenie wnioskodawca J. S., reprezentowany przez radcę prawnego, wnosząc o oddalenie tego środka odwoławczego, podniósł, iż jest on bezzasadny, bowiem w sprawie korzystał on z pomocy profesjonalnego pełnomocnika, ponosząc z tego tytułu koszty według zawartej umowy zlecenie na prowadzenie sprawy.

Rozpoznając zażalenie Sąd Apelacyjny w Rzeszowie zważył co następuje :

Zażalenie pozwanego jest zasadne o ile skutkuje uchYLENIE zaskarżonego postanowienia. Zaskarżone rozstrzygnięcie nie zawiera bowiem uzasadnienia prawnego.

W rozpoznawanej sprawie Sąd Okręgowy rozstrzygając o kosztach procesu

w uzasadnieniu wydanego orzeczenia powołując się na art. 98 k.p.c. ograniczył się

jedynie do wskazania podstawy prawnej jego wydania, co uznać należy za dalece niewystarczające zwłaszcza w sytuacji, gdy przyznane koszty postępowania związane

z udziałem w sprawie kwalifikowanego pełnomocnika, będącego radcą prawnym, znacznie przewyższają minimalną stawkę wynagrodzenia określoną w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r., wydanym na podstawie upoważnienia zawartego

w art. 22⁵ ust. 2 i 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. Nr 19,

poz. 149 ze zm.). Wykazany brak czyni niemożliwym dokonanie prawidłowej kontroli instancyjnej takiego rozstrzygnięcia, co skutkować musi jego uchYLENIE.

Niezależnie od powyższego, odnosząc się do podniesionych w zażaleniu zarzutów zauważyć należy, iż niezasadnym jest twierdzenie pozwanego jakoby stawki wynagrodzenia radcy prawnego związane z udziałem w sprawie w charakterze pełnomocnika procesowego sztywnie określone zostały w powołanym wyżej rozporządzeniu z dnia 28 września 2002 r. Podkreślić należy, że wskazane rozporządzenie zawiera jedynie stawki minimalne za prowadzenie spraw przed organami wymiaru sprawiedliwości przez pełnomocnika będącego radcą prawnym i wskazuje jedynie ogólne kryteria określenia takiego wynagrodzenia. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2011 r. sygn. I CSK 611/10, lex 989121).

Odnosząc się z kolei do argumentów powołanych w uzasadnieniu odpowiedzi wnioskodawcy na wniesione przez pozwanego zażalenie, podkreślić należy, że istotą zasady odpowiedzialności za koszty procesu sformułowanej w art. 98§ 1 k.p.c., jest zwrot przez stronę przegrywającą przeciwnikowi procesowemu jedynie rzeczywiście poniesionych kosztów, a wśród nich zapłaconego kwalifikowanemu pełnomocnikowi wynagrodzenia, co nie pozwala na obciążenie strony przegrywającej kosztami, których rzeczywiście strona przeciwna nie poniosła. Stąd też nie jest argumentem świadczącym

o zwiększonym nakładzie pracy pełnomocnika w sprawie fakt, iż dbając o ekonomię procesową powołał on wszystkie wnioski dowodowe w pierwszym piśmie procesowym.

W takim bowiem sposobie działania wyraża się jego profesjonalizm w dbaniu o interesy mocodawcy, którego reprezentuje. Okoliczność ta nie może zatem przemawiać za zawyżeniem stawki minimalnej wynikające z powołanego wyżej rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r.

Końcowo dodać należy, że przy ustalaniu wysokości kosztów poniesionych przez stronę reprezentowaną przez pełnomocnika Sąd - stosownie do art. 109 § 2 zdanie drugie k.p.c. - winien uwzględnić niezbędny nakład pracy pełnomocnika oraz czynności podjęte przez niego w sprawie, a także charakter sprawy i wkład pełnomocnika w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia.

Z wyżej przytoczonych względów Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.